A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2023. április 27.*

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós védjegy – (EU) 2017/1001 rendelet – A 125. cikk (5) bekezdése – Joghatóság – Bitorlási kereset – Azon tagállam bíróságainak joghatósága, amelynek területén a bitorlást elkövették vagy megkísérelték – Első szintű nemzeti doménnevet használó keresőmotor által megjelenített reklám – A szállítás földrajzi területét pontosan meg nem jelölő reklám – Figyelembe veendő tényezők”

A C-104/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a markkinaoikeus (versenybíróság, Finnország) a Bírósághoz 2022. február 15-én érkezett, 2022. február 14-i határozatával terjesztett elő

a **Lännen MCE Oy**

és

a **Berky GmbH**,

a **Senwatec GmbH & Co. KG**

között folyamatban lévő eljárásban

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, D. Gratsias, M. Ilešič (előadó), I. Jarukaitis és Csehi Z. bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Lännen MCE Oy képviseletében E. Hodge és K. Tommila asianajajat,

– a Berky GmbH és Senwatec GmbH & Co. KG képviseletében P. Eskola asianajaja,

* Az eljárás nyelve: finn.

– az Európai Bizottság képviseletében P. Němečková, S. Noë, J. Ringborg és J. Samnaddapar, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

**Ítéletet**

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 125. cikke (5) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Lännen MCE Oy (a továbbiakban: Lännen) és az ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó Berky GmbH és Senwatec GmbH & Co. KG nevű társaságok között a WATERMASTER európai uniós védjegy állítólagos bitorlása tárgyában folyó jogvita keretében terjesztették elő, amely védjegy jogosultja a Lännen.

## Jogi háttér

### *A 2017/1001 rendelet*

3 A 2017/1001 rendeletnek „A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó uniós szabályok alkalmazása” című 122. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A 124. cikkben említett keresetekkel és igényekkel összefüggő eljárások esetén

a) a [polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.)] 4. és 6. cikke, 7. cikkének 1., 2., 3. és 5. pontja és 35. cikke nem alkalmazható;

[…]”

4 E rendelet „Európai uniós védjegybíróságok” című 123. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első- és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat, amelyek az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el.”

5 Az említett rendelet „Joghatóság bitorlással és érvényességgel összefüggő ügyekben” című 124. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az európai uniós védjegybíróságnak a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága:

a) az európai uniós védjegy bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – az európai uniós védjegy bitorlásának kísérletével kapcsolatos perek;

b) a nemleges megállapításra irányuló perek, ha a nemzeti jog arról rendelkezik;

c) a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekmények eredményeként indított perek;

d) a 128. cikk alapján az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy az európai uniós védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek.”

6 A 2017/1001 rendelet „Nemzetközi joghatóság” című 125. cikke kimondja:

„(1) E rendelet rendelkezéseire és a 1215/2012/EK rendeletnek a 122. cikk alapján alkalmazandó bármely rendelkezésére is figyelemmel a 124. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárást az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt, vagy ha az alperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az alperes telephelye szerinti tagállamban kell megindítani.

[…]

(5) A 124. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárás – a nemleges megállapításra irányuló perek kivételével – annak a tagállamnak a bírósága előtt is megindítható, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték, illetve ahol a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekményt elkövették.”

7 E rendeletnek „A joghatóság terjedelme” című 126. cikke a következőket írja elő:

„(1) A 125. cikk (1)–(4) bekezdése alapján joghatósággal bíró európai uniós védjegybíróság joghatósággal rendelkezik

a) a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre,

b) a tagállamok bármelyikének területén elkövetett, a 11. cikk (2) bekezdésében említett cselekményekre.

(2) A 125. cikk (5) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező európai uniós védjegybíróság joghatósága csak az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt cselekményekre terjed ki, ahol a bíróság székhelye van.”

### *Az 1215/2012 rendelet*

8 Az 1215/2012 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Valamely személy, a fogyasztó által kereskedelmi vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal megkötött szerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot a 6. cikk és a 7. cikk 5. pontjának sérelme nélkül e szakasz határozza meg, ha:

[…]

c) minden más esetben, a szerződést olyan személlyel kötötték, aki a fogyasztó lakóhelyének tagállamában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett tagállamra, illetve több állam között az említett tagállamra is irányul, és a szerződés az ilyen tevékenység körébe tartozik.”

9 E rendelet 66. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„E rendelet kizárólag 2015. január 10. napján vagy azt követően indított eljárásokra, az alaki követelményeknek megfelelően az említett napon vagy azt követően kiállított vagy nyilvántartásba vett közokiratokra és az említett napon vagy azt követően jóváhagyott vagy megkötött perbeli egyezségekre alkalmazandó.”

## Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 A finnországi székhelyű Lännen nevű társaság többek között kétéltű kotrógépeket gyárt, amelyeket a 2004. július 12-én 003185758. számon lajstromozott WATERMASTER európai uniós védjeggyel forgalmaz.

11 2020. január 28-án e társaság védjegybitorlási keresetet indított a markkinaoikeus (versenybíróság, Finnország) előtt a Berky és a Senwatec ellen, amely két, Németországban letelepedett és ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó társaság.

12 A Lännen azzal vádolja a Senwatecet, hogy Finnországban bitorlást követett el, amely abban állt, hogy e tagállam legfelső szintű doménneve alatt működő internetes keresőmotorban fizetős hivatkozást alkalmazott, amely a „Watermaster” kifejezésre való rákeresés eredményeként lehetővé teszi a termékeire vonatkozó reklámhirdetés megjelenítését e keresőmotor internetes oldalán. Így 2016 augusztusában Finnországban a www.google.fi weboldalon a „Watermaster” kifejezésre való rákeresés első találatként egy Google Adwords reklámhirdetést jelenített meg a Senwatec termékeire vonatkozóan, amely egy vonallal volt elkülönítve a többi keresési találattól, és tartalmazta a „reklám” szót.

13 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az e keresés révén kapott hirdetési link és az azt kísérő szöveg nem tartalmazott egyetlen olyan elemet sem, amely kifejezetten Finnországra vagy a Senwatec termékei szállításának földrajzi területére utalna. Ugyanakkor e kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a Senwatec internetes oldala, amelyre e hirdetési link vezetett, többek között tartalmazott egy angol nyelvű szöveget, amely utalt arra, hogy a Senwatec termékeit világszerte használják, valamint egy világtérképet, amelyen azokat az országokat, amelyekben a Senwatec a saját nyilatkozata szerint tevékenységet folytatott, sötétebb színezéssel emelték ki. Finnország nem képezte részét ezen országoknak.

14 A Lännen azzal vádolja a Berkyt, hogy a 2005 és 2019 közötti időszakban bitorolta a védjegyét azáltal, hogy a flickr.com fényképmegosztó weboldalon az e társaság gépeit ábrázoló képek szabadon hozzáférhető természetes hivatkozását alkalmazta, egy, a „Watermaster” kulcsszót tartalmazó metacímke *(meta tag)* segítségével, amely arra szolgált, hogy lehetővé tegye az internetes keresőmotorok számára e képek jobb beazonosítását. Így Finnországban a www.google.fi internetes oldalon a „Watermaster” kifejezésre való rákeresés egy, a Berky gépeinek képeit ábrázoló oldalra mutató linket jelenített meg.

15 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a keresés eredményeként kapott link nem reklámcélú link, hanem egy úgynevezett „organikus” keresési találat volt. A flickr.com szolgáltatásban található képek feliratain szerepeltek a gépek nevei angol nyelven, valamint azok modellszámai. Ezenkívül a Berky logója is megjelent a képeken. Minden képet több, kulcsszavaknak megfelelő metacímkével láttak el angolul és más nyelveken, többek között a „Watermaster” kifejezéssel.

16 A Lännen szerint a Berky és a Senwatec olyan üzleti promóciós tevékenységet folytattak az interneten, amely a Finn Köztársaság területére irányult, és az e tagállamban található fogyasztók és szakemberek számára volt látható. Termékeiket világszerte értékesítik. A Lännen szerint a szóban forgó reklám, amely angol nyelvű, nemzetközi közönséget céloz meg, és azt minden olyan országnak szánják, ahol az látható.

17 Védekezésében a Berky és a Senwatec vitatja a kérdést előterjesztő bíróság joghatóságát, azzal az indokkal, hogy az állítólagos bitorlási cselekményeket nem Finnországban követték el.

18 Azt állítják, hogy üzleti promóciós tevékenységükkel nem Finnországot célozták, amely tagállamban nem kínálják termékeiket értékesítésre, és amelynek piacán nincsenek is jelen. Sem a www.google.fi internetes oldalon végzett keresés eredménye, sem a „Watermaster” kulcsszót használó metacímke használata nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy tevékenységük Finnországra irányult volna. Így a kérdést előterjesztő bíróság joghatóságának megállapításához nem az a fontos, hogy az állítólagosan jogellenes tartalom Finnországban az interneten látható legyen, hanem az, hogy e tartalom releváns kapcsolatban legyen e tagállammal.

19 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a felek nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy a Senwatec internetes oldalán szereplő térkép azt bizonyítja-e, hogy e társaság termékeinek szállítási övezete egy olyan földrajzi területre korlátozódik, amelynek Finnország nem képezi részét. A Senwatec szerint ez a térkép egyike azon elemeknek, amelyek arra utalnak, hogy Finnország nem képezi részét annak a piacnak, amelyen ő a termékeit forgalmazza, míg a Lännen szerint a Senwatec termékeinek piaca kiterjed az egész világra, és túlterjed az említett térkép által lefedett területeken.

20 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a bitorlás elkövetésének helye szerinti bíróság joghatóságának vizsgálata keretében, azon tagállamok területeinek meghatározásához, amelyekben azok a fogyasztók és szakemberek találhatók, akiknek a részére valamely weboldalon megjelenő reklámokat szánják, figyelembe kell venni többek között az érintett termékek szállításának földrajzi területeit.

21 E bíróság mindazonáltal úgy véli, hogy az ilyen vizsgálat szempontjából más elemek is relevánsak lehetnek, amint az Szpunar főtanácsnok AMS Neve és társai ügyre vonatkozó indítványából (C-172/18, EU:C:2019:276) is kiderül, anélkül azonban, hogy egyértelműen kiderülne, hogy melyek lehetnek ezek az egyéb körülmények, mivel a Bíróság e kérdésben nem határozott.

22 A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra keresi a választ, hogy a joghatóságának a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján történő meghatározása érdekében figyelembe lehet-e venni azt az első szintű nemzeti doménnév szerinti tagállamot, amely alatt azon keresőmotor internetes oldala működik, amely hozzáférést biztosít az állítólagos bitorlási cselekményeket képező reklámokhoz.

23 E körülmények között a markkinaoikeus (versenybíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„ »A« vállalkozás »X« tagállamban telepedett le, ahol a székhelye található, és egy internetes oldalon a reklámban vagy kulcskifejezésként »B« vállalkozás európai uniós védjegyével azonos megjelölést használt.

1) A fenti esetben vélelmezhető-e, hogy a reklám a »B« vállalkozás székhelye szerinti »Y« tagállam fogyasztói vagy kereskedői felé irányul, és van-e joghatósága »Y« tagállam európai uniós védjegybíróságának arra, hogy az európai uniós védjegyről szóló rendelet 125. cikkének (5) bekezdése szerint elbírálja az európai uniós védjegy bitorlása miatti keresetet, ha az elektronikusan közzétett reklámban vagy egy hirdetőnek e reklámhoz hivatkozással kapcsolódó internetes oldalán az áruk földrajzi forgalmazási területe legalábbis nincs kifejezetten meghatározva, vagy egyetlen tagállam sincs kifejezetten kizárva a forgalmazási területből? E tekintetben figyelembe lehet-e venni a reklámozott áruk jellegét és azt a körülményt, hogy az »A« vállalkozás termékeinek piaci területe – állítólag – világméretű, tehát az Európai Unió teljes területére, így »Y« tagállamra is kiterjed?

2) Vélelmezhető-e, hogy a fent említett reklám »Y« tagállam fogyasztói vagy kereskedői felé irányul, ha a reklámot egy olyan internetes keresőoldalon jelenítik meg, amely »Y« tagállam legfelső szintű nemzeti doménneve alatt működik?

3) Az első vagy a második kérdésre adott igenlő válasz esetén: Adott esetben milyen egyéb körülményeket kell figyelembe venni annak meghatározása során, hogy a reklám »Y« tagállam fogyasztói vagy kereskedői felé irányul-e?”

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről**

24 Három kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az európai uniós védjegy jogosultja, aki úgy véli, hogy az e védjeggyel azonos megjelölés harmadik személy általi, az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukkal kapcsolatos hirdetésekben és online értékesítési ajánlatokban történő, hozzájárulása nélküli használata sérti a jogait, védjegybitorlási keresetet indíthat e harmadik személlyel szemben azon tagállam európai uniós védjegybírósága előtt, amelynek területén az e reklámokkal vagy értékesítési ajánlatokkal célba vett fogyasztók és szakemberek találhatók, annak ellenére, hogy az említett harmadik személy e tagállamot nem sorolja fel kifejezetten és egyértelműen azon területek között, amelyekre a szóban forgó áruk szállítása megoldható lenne.

25 Emlékeztetni kell arra, hogy annak ellenére, hogy az 1215/2012 rendeletet a 66. cikke (1) bekezdésének megfelelően 2015. január 10-től kell alkalmazni az európai uniós védjegyekkel összefüggő keresetekre, a 2017/1001 rendelet 122. cikkének (2) bekezdése többek között az ilyen védjegyek bitorlásával összefüggő perek tekintetében kizárja az 1215/2012 rendelet bizonyos rendelkezéseinek – mint például az e rendelet 4. és 6. cikkében, 7. cikkének (1), (2), (3) és (5) bekezdésében, valamint 35. cikkében foglalt szabályoknak – az alkalmazását. E kizárásra tekintettel az európai uniós védjegybíróságoknak a 2017/1001 rendelet 123. cikkének (1) bekezdése alapján az európai uniós védjegybitorlási keresetek elbírálására vonatkozóan fennálló joghatósága a közvetlenül a 2017/1001 rendeletben foglalt szabályokból ered, amelyek az

1215/2012 rendeletben megfogalmazott szabályokhoz képest különös rendelkezéseknek minősülnek (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Következésképpen egy 2020. január 28-án indított bitorlási kereset, amennyiben európai uniós védjegyre vonatkozik, a 2017/1001 rendeletben foglalt joghatósági szabályok hatálya alá tartozik.

27 E rendelet 125. cikkének (1) bekezdése értelmében, amennyiben az alperes lakóhelye vagy székhelye valamelyik tagállamban található, a felperes e tagállam bíróságai előtt indíthat keresetet.

28 Mindazonáltal az említett rendelet 125. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy a felperes keresetét annak a tagállamnak a bírósága előtt „is” megindíthatja, „ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték”.

29 A 2017/1001 rendelet 126. cikke az (1) bekezdésében pontosítja, hogy ha valamely európai uniós védjegybíróság előtt e rendelet 125. cikkének (1) bekezdése alapján indítanak eljárást, az joghatósággal rendelkezik a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekmények elbírálására, (2) bekezdésében pedig azt, hogy ha valamely közösségi védjegybíróság ugyanazon rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján jár el, csak az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt cselekményeket bírálhatja el, ahol a bíróság székhelye van.

30 E különbségtételből következik, hogy a felperes azzal, hogy választása szerint az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti európai uniós védjegybíróság előtt vagy a bitorlás elkövetésének, illetve megkísérlésének helye szerinti európai uniós védjegybíróság előtt indítja meg keresetét, meghatározza az eljáró bíróság joghatóságának terjedelmét. Abban az esetben ugyanis, ha a bitorlási kereset a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (1) bekezdésén alapul, potenciálisan az Unió egész területén elkövetett bitorlási cselekményekre vonatkozik, míg ha az említett cikk (5) bekezdésén alapul, azokra a bitorlási cselekményekre korlátozódik, amelyeket egyetlen tagállam, azaz az eljáró bíróság tagállamának területén követtek el vagy kíséreltek meg (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 40. pont).

31 A felperesnek biztosított azon lehetőség, hogy választhat az egyik vagy a másik alap közül, ami a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdésében szereplő „is” szó használatából ered, nem értelmezhető úgy, hogy a felperes ugyanazon bitorlási cselekmények tekintetében halmozhatja az e cikk (1) és (5) bekezdésén alapuló kereseteket, hanem kizárólag azt fejezi ki, miként arra a főtanácsnok az indítványának 31. pontjában rámutatott, hogy az (5) bekezdésben megjelölt fórum vagylagos jellegű az említett cikk többi bekezdésében szereplő fórumokhoz képest (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 41. pont).

32 Az uniós jogalkotó azzal, hogy ilyen vagylagos fórumról rendelkezik, és az említett rendelet 126. cikkének (2) bekezdésében körülhatárolja az e fórumhoz kapcsolódó területi joghatóságot, lehetővé teszi az európai uniós védjegy jogosultja számára, hogy amennyiben úgy kívánja, olyan célzott kereseteket indítson, amelyek mindegyike egyetlen tagállam területén elkövetett bitorlási cselekményekre vonatkozik (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 42. pont).

33 A jelen ügyben – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatok szükségességének fenntartása mellett – a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból kitűnik, hogy az európai uniós védjegy jogosultja által hivatkozott bitorlási cselekmények kizárólag annyiban kapcsolódnak az e jogosult versenytársainak áruival kapcsolatos tartalmaknak az e védjeggyel azonos megjelölésen alapuló, fizetős és természetes hivatkozások segítségével történő online megjelenítéséhez, hogy e megjelenítést finnországi fogyasztóknak vagy szakembereknek szánták.

34 Így annak meghatározása érdekében, hogy ezen online megjelenítést valóban a Finnországban található fogyasztóknak vagy kereskedőknek szánták-e, a kérdést előterjesztő bíróság különösen arra vár választ, hogy az érintett áruk jellege, a szóban forgó piac terjedelme és az a tény, hogy e megjelenítésre az e tagállam első szintű doménneve alatt működő keresőmotor internetes oldalán került sor, releváns tényezők-e a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése szerinti joghatóságának vizsgálata szempontjából, és hogy adott esetben más tényezőket is figyelembe kell-e venni e célból.

35 E tekintetben, noha az alapeljárás alperesi oldalán álló, ugyanazon vállalatcsoport részét képező egyes társaságokkal szemben felhozott bitorlási cselekmények eltérőek, a kérdést előterjesztő bíróság előtt csak egyetlen bírósági eljárást indítottak.

36 Ennélfogva meg kell határozni, hogy az e két társaságnak felrótt bitorlási cselekmények mindkét esetben lehetővé teszik-e a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján a bitorlási kereset tárgyában eljáró bíróság tagállamával fennálló kellő kapcsolat megállapítását.

37 Egyébként emlékeztetni kell arra, hogy a bitorlási kereset tárgyában eljáró bíróság joghatóságának vizsgálata nem egyenértékű e kereset érdemi vizsgálatával (lásd analógia útján: 2016. június 16-i Universal Music International Holding ítélet, C-12/15, EU:C:2016:449, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Túlzás lenne megkövetelni, hogy a bitorlási kereset ügyében eljáró bíróság a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése szerinti joghatóságának vizsgálata szakaszában részletesen vizsgálja ezen összetett ténybeli és jogi elemeket.

39 Ennélfogva azok a tényezők, amelyek alapján észszerűen feltételezhető, hogy valamely tagállam területén bitorlási cselekményeket követhettek el vagy kísérelhettek meg elkövetni, elegendőek ahhoz, hogy e tagállam európai uniós védjegybírósága a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján joghatósággal rendelkezzen.

40 Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az e rendelet 125. cikke (5) bekezdésében szereplő, az „annak a tagállamnak [a területén], ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték” fordulattal kifejezett joghatósági kritérium e bitorlás elkövetőjének aktív magatartására utal (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Közelebbről, ami az európai uniós védjegybíróságok azon kötelezettségét illeti, hogy – az említett 125. cikk (5) bekezdése alapján az azon tagállam területén elkövetett bitorlás fennállásának elbírálására vonatkozó joghatóságának vizsgálata kapcsán, amelyben e bíróság székhelye található – meg kell győződnie arról, hogy az alperesnek felrótt cselekményeket e területen követték-e el, a Bíróság már kimondta, hogy amennyiben az ilyen cselekmények elektronikus úton megjelenített, olyan árukra vonatkozó reklámokban és értékesítési ajánlatokban állnak, amelyeken egy európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést helyeztek el e védjegy

jogosultjának hozzájárulása nélkül, úgy kell tekinteni, hogy e cselekményeket azon a területen követték el, ahol azok a fogyasztók vagy szakemberek találhatók, akiknek e reklámokat és értékesítési ajánlatokat szánták (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 46. és 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Ily módon, amennyiben az online tartalmak megjelenítése, ha csak potenciálisan is, de egy adott tagállam területén található fogyasztók és szakemberek felé irányul, hozzátéve, hogy a szóban forgó áruk szállításának földrajzi területeire vonatkozó pontosítások ezen értékelés céljából különös jelentőséggel bíró valószínűsítő körülményt képeznek (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 65. pont), valamely európai uniós védjegy jogosultja ebben a tagállamban keresetet indíthat a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján, abból a célból, hogy védjegye e tagállamban való bitorlásának a megállapítását kérje. Ugyanis annak a tagállamnak az európai uniós védjegybíróságai, amelyben azoknak a fogyasztóknak és szakembereknek a lakóhelye található, akiknek a részére a reklámokat és az értékesítési ajánlatokat szánták, különösen alkalmas helyzetben vannak annak értékelésére, hogy az állítólagos bitorlás fennáll-e (lásd analógia útján: 2019. szeptember 5-i AMS Neve és társai ítélet, C-172/18, EU:C:2019:674, 57. pont).

43 A jelen ügyben meg kell állapítani – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatok fenntartása mellett –, hogy az érintett termékek szállításának földrajzi területeit a jelen ítélet 12. pontjában hivatkozott reklám nem említi. Egyébként a Senwatec honlapján szereplő térkép, amely a Lännen szerint bizonyítja e társaság piacának a világ egészére kiterjedő földrajzi területét, önmagában nem teremti meg a kapcsolóelvet Finnországgal, mivel abból az összefüggésből, amelybe e térkép illeszkedik, nem vonható le az a következtetés, hogy a Senwatec tevékenysége a finn piacra irányulna.

44 A szóban forgó áruk szállításának földrajzi területeire vonatkozó pontos információk hiányában az érintett tagállammal, jelen esetben Finnországgal fennálló kapcsolóelvet más tényezőkre tekintettel kell megállapítani ahhoz, hogy a felperes a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján bitorlási keresetet indíthasson e tagállam bírósága előtt.

45 Kétségtelen, hogy – amint arra a jelen ítélet 25. pontja emlékeztet – a 2017/1001 rendeletnek az európai uniós védjegy bitorlásával kapcsolatos keresetekre vonatkozó rendelkezései *lex specialis* jellegűek az 1215/2012 rendeletben foglalt szabályokhoz képest. Ez azonban nem fosztja meg e rendeletet a jelentőségétől az abban említett fogalmakhoz hasonló és a 2017/1001 rendeletben szereplő azon fogalmak jelentésének megvilágítását és értelmezését illetően, amelyek e rendelet értelmezéséhez szükségesek.

46 E tekintetben az 1215/2012 rendelet 17. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezését illetően a Bíróság megállapította, hogy különféle valószínűsítő körülmények alapján megállapítható, hogy egy kereskedő tevékenysége a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállamra irányul, például többek között a tevékenység nemzetközi jellege, a kereskedő székhelye szerinti tagállamban szokásosan használt nyelvtől vagy pénznemtől eltérő nyelv vagy pénznem használata, a telefonszám nemzetközi előhívóval együtt történő feltüntetése, egy keresőmotor-üzemeltetővel szemben annak érdekében vállalt költségek, hogy a különböző tagállamokban lakóhellyel rendelkező fogyasztók számára megkönnyítse a kereskedő vagy a közvetítője internetes honlapjának elérését, a kereskedő székhelye szerinti tagállamétól eltérő első szintű doménnév használata és különböző tagállamokban lakóhellyel rendelkező ügyfelekből összetevődő nemzetközi ügyfélkör említése (lásd analógia útján: 2010. december 7-i Pammer és Hotel Alpenhof ítélet, C-585/08 és C-144/09, EU:C:2010:740, 93. pont).

47 Ez a felsorolás, anélkül hogy kimerítő jellegű lenne, olyan elemeket tartalmaz, amelyek relevánsak lehetnek a 2017/1001 rendelet 125. cikke (5) bekezdésének alkalmazása szempontjából. A jelen ügyben releváns a reklámoknak és értékesítési ajánlatoknak valamely internetes oldalon a kereskedő székhelye szerinti tagállamtól eltérő első szintű doménnévvel való megjelenítése.

48 Pontosítani kell azonban, hogy valamely internetes oldalnak a védjeggyel érintett területen való puszta hozzáférhetősége nem elegendő annak megállapításához, hogy az ott megjelenített eladásra való felkínálások az e területen található fogyasztókat célozzák (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A fenti megfontolásokból következik, hogy ilyen aktív magatartásnak minősül az a tény, ha valamely vállalkozás a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállam első szintű nemzeti doménneve alatt működő keresőmotor internetes oldalának üzemeltetője részére fizet annak érdekében, hogy e tagállam közönsége számára az e vállalkozás honlapjára mutató linket jelenítsen meg, lehetővé téve ezáltal a kifejezetten célba vett közönség számára, hogy hozzáférjen a termékeinek kínálatához.

50 Ennélfogva az ilyen fizetős hivatkozás a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján kellő kapcsolóelvet képez azon tagállam tekintetében, amelynek közönségét ily módon veszik célba.

51 A védjegyként lajstromozott megjelölésnek egy szokásos első szintű doménhez tartozó online fényképmegosztó szolgáltatásán keresztül, metatagként való használatát illetően meg kell állapítani, hogy az eltér a fizetős hivatkozástól az azon tagállam területét célzó aktív magatartás fennállására vonatkozó feltétel értékelése szempontjából, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték. Az ilyen természetes hivatkozás esetében ugyanis úgy tűnik, hogy ez a feltétel nem teljesülhet, mivel egyrészt az első szintű szokásos domént magában foglaló internetes oldalt nem egyetlen konkrét tagállam közönségének szánják, másrészt a metacímkének csupán az a célja, hogy lehetővé tegye a keresőmotorok számára az ezen internetes oldalon található képek jobb azonosítását, és ezáltal azok hozzáférhetőségének növelését.

52 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdése alapján nem állapíthatja meg joghatóságát, ha nem állnak rendelkezésre olyan egyéb elemek, amelyek lehetővé tennék annak bizonyítását, hogy az ilyen természetes hivatkozás finnországi közönségnek szól.

53 Ami a szóban forgó áruk jellegét és a földrajzi piac kiterjedését illeti, a védjegybitorlási perben eljáró bíróság feladata annak esetről esetre történő értékelése, hogy ezek az elemek mennyiben relevánsak annak megállapításához, hogy a védjeggyel érintett területen elérhető hivatkozás az ő területén található fogyasztókat célozza (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 61. pont).

54 A fenti körülmények összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2017/1001 rendelet 125. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely európai uniós védjegy jogosultja, aki úgy véli, hogy az e védjeggyel azonos megjelölés harmadik személy általi, az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukkal kapcsolatos hirdetésekben és online értékesítési ajánlatokban történő, hozzájárulása nélküli használata sérti a jogait, védjegybitorlási keresetet indíthat e harmadik személlyel szemben azon tagállam európai uniós védjegybírósága előtt, amelynek területén az e reklámokkal

vagy értékesítési ajánlatokkal célba vett fogyasztók és szakemberek találhatók, annak ellenére, hogy az említett harmadik személy e tagállamot nem sorolja fel kifejezetten és egyértelműen azon területek között, amelyekre a szóban forgó áruk szállítása megoldható lenne, ha ugyanezen harmadik személy e megjelölést egy olyan keresőmotor internetes oldalán, fizetős hivatkozás révén használta, amely e tagállam első szintű nemzeti doménnevét használja. Nem ez az eset viszont akkor, ha az érintett harmadik személy a termékeinek képeit csupán természetes hivatkozás útján osztotta meg egy szokásos első szintű doménhez tartozó online fényképmegosztó szolgáltatáson keresztül, az érintett védjegyet kulcsszóként használó metacímkéket alkalmazva.

## A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

**Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 125. cikkének (5) bekezdését**

**a következőképpen kell értelmezni:**

**valamely európai uniós védjegy jogosultja, aki úgy véli, hogy az e védjeggyel azonos megjelölés harmadik személy általi, az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukkal kapcsolatos hirdetésekben és online értékesítési ajánlatokban történő, hozzájárulása nélküli használata sérti a jogait, védjegybitorlási keresetet indíthat e harmadik személlyel szemben azon tagállam európai uniós védjegybírósága előtt, amelynek területén az e reklámokkal vagy értékesítési ajánlatokkal célba vett fogyasztók és szakemberek találhatók, annak ellenére, hogy az említett harmadik személy e tagállamot nem sorolja fel kifejezetten és egyértelműen azon területek között, amelyekre a szóban forgó áruk szállítása megoldható lenne, ha ugyanezen harmadik személy e megjelölést egy olyan keresőmotor internetes oldalán, fizetős hivatkozás révén használta, amely e tagállam első szintű nemzeti doménnevét használja. Nem ez az eset viszont akkor, ha az érintett harmadik személy a termékeinek képeit csupán természetes hivatkozás útján osztotta meg egy szokásos első szintű doménhez tartozó online fényképmegosztó szolgáltatáson keresztül, az érintett védjegyet kulcsszóként használó metacímkéket alkalmazva.**

Aláírások